

« Fortsetter fra forrige side

Templet i stabburet, utstyrt med alter, trommer og bilder, bruker han som undervisningsrom når noen vil høre om østlig tro og natursyn. Selv tilbringer han mest tid på kontorene (ja, han har to) i annen etasje i hovedhuset. I det ene har Olav Duun bodd, sovet og skrevet da han i noen år underviste på skolen i bygda. I det andre har Sigmund stappet inn noen tusen bøker, i en herlig kakofoni av kunnskap sitter han her nesten hver natt til klokken 03.00 og jobber, han har alltid vært et nattdyr. En rekke bøker er det blitt med årene, og nå er en selvbiografi på vei, litt forsinket av helseproblemene.

Jazz. – Du har levd nøy-somt?
– Ja, jeg har det. Jeg har nesten aldri vært på restaurant. Bortsett fra når det er jazzkonserter, da, da stiller jeg. Da sier musikerne: «Sjå, der kommer budalingen! Da må vi spille Charlie Parker!»

Det er klart det er plass til jazz i Sigmunds kropp og hode, han har jo skrevet adskillig og begeistret om det mangfoldige menneske. Han spiller riktignok ikke selv, men han «hører hvor de er hen». Særlig har han vært fascinert av improvisasjonen, han har faktisk skrevet bok også om nettopp det, om menneskers evne til å improvisere på ulike felter. Og hans magisteravhandling i filosofi bar tittelen «Musikkritikk og kommunikasjon».

– Vi kan øve oss i å improvisere, ja, i høyeste grad. Jazz har jeg bestandig vært opptatt av. Jeg har flere ganger opptrådt selv, jeg fremfører økofilosofiske synspunkter sammen med en jazzgruppe, samtidig som jeg viser egne tegninger på et lerret. Bruker temaer som folk kjenner til, så blir det mer og mer komplekst. Jazz er verdens mest effektive språk, det er universelt.

Fredet skog. Hans mange interesser, hans mange foredrag og bøker og elever og innspill gjorde ham til statsstipendiat i 1999. Den slags kommer godt med, i mange år hadde han knapt inntekt.

– På Nepal-turene brukte vi mye av egne penger som vi ikke hadde!

Men fredet skogen her har han gjort, den er på 2000 mål, i tråd med klimaforskernes anbefalinger skal den få stå og lagre CO₂.

– Etter 40 år på barrikadene; hvordan har det gått med miljøarbeidet i Norge siden den første lenkegjengen?
– Det er blitt holdt levende først og fremst av Natur og Ungdom. De er modige og kunnskapsrike, jeg vet ikke om noe land som har en slik ungdomsorganisasjon. Jeg er sjeleglad vi har dem, uten dem hadde jeg gått opp og lagt meg på sofaen. Det har vært mye motgang.

lars-ludvig.roed@aftenposten.no

Kjøp en sten fra Tyrifjorden og bidra til bygging av den Japanske hagen

Pris: fra kr. 20,- til kr. 20 000,-

(avhengig av verdi / ønske om å bidra / økonomisk evne)

Alle bidrag velkomne – alt monner!!

Ved å kjøpe en stein kan du bidra til Hole ArtCenters plan om en japansk hage som skal omkranse huset. Prisen på steinen bestemmer du selv. For alle monner drar!

Rundt 200 personer har kjøpt seg en stein. Con Mehlum vil gjerne bidra til å virkeliggjøre drømmen om en japansk hage.

– Ingen av oss er så privat anlagt. Vi liker å trekke folk ut hit, og vi har besøkende vandrer rundt i stuen deres.

alltid villet gjøre ting som involverer flere mennesker, sier Elenor Martinsen og Åsmund Bergwitz, mens

– Vi vil at man skal være på kunstutstilling med en gang man svinger inn på eiendommen. Jeg ser for meg en stor hage med lysdesign, skulpturer, elveløp, vannspeil og tehus, sier Åsmund.

Du gjør lurt i å stoppe, for opplevelsene venter.

– Vi ønsker å skape et sted som minner om det danske kunstmuseet Louisiana utenfor København. Det er vårt store forbilde!

Hva er yndlingsstedet i boligen?

- Kjøkkenet med panoramautsikt mot Tyrifjorden.
- **Hva kommer aldri over dørstokken hjemme hos dere?**
- Porselenspudder.
- **Hva er det første dere redder ut hvis det brenner?**
- Vaffeljernet.
- **Hvor synker dere ned etter en lang arbeidsdag?**
- I badekaret når det er skikkelig ille.
- **Hva er dere mest fornøyd med og hvorfor?**
- Terrassen, utsikten og orienteringen av bygget. Man får følelsen av at hele villmarken kommer inn i bygget.
- **Tenker dere på miljø når dere skaffer ting til boligen?**
- Selvfølgelig. Ting bør begrenses til det helt nødvendige.

– Dette er visjonen vår, sier Åsmund, som vil at de besøkende skal få en opplevelse av å være på kunstutstilling med en gang de svinger inn på eiendommen.

Et åpent kunsthjem

CHRISTINA SKREIBERG
KAI-OTTO MELAU (foto)

Det myldrer av folk i huset til ekteparet Elenor Martinsen og Åsmund Bergwitz. Noen tyske turister drikker kaffe på terrassen. Inne i stuen sitter folk i sofaen og spiser en stor porsjeng av Åsmunds andre «arabiske drømmegryter», mens andre er i underetasjen og ser på kunst.

Det er søndag, og de besøkende har tatt turen til Hole ArtCenter, et kunst- og inspirasjonssenter som ekteparet startet for fem år siden. Fordi de ville skape noe sammen. Ha folk på besøk. Inspirere. Arrangere kunstutstillinger. Og bo midt oppi det hele.

Avslappet stemning. – Ingen av oss er så privat anlagt. Vi liker å trekke folk ut hit, og vi har alltid villet gjøre ting som involverer flere mennesker. I samar-

HJEMME

Hole ArtCenter

Kunstner Elenor Martinsen og anleggsgartner Åsmund Bergwitz driver Hole ArtCenter, et kunst- og inspirasjonssenter i Hole kommune ved Tyrifjorden. Stedet ligger 35 minutter fra Oslo. Ny utstilling nesten månedlig. Åpent torsdag – søndag 12.00 – 17.00. www.holeartcenter.com

Aftenposten LEVE

beid med andre får vi masse energi, sier Åsmund, mens Elenor går rundt og prater med gjestene. Noen har vært innom flere ganger, andre er her for første gang.

– Her skal man føle seg hjemme. Holdningen vår er usnobbete, og folk slapper godt av, smiler hun.

Louisiana. Deres visjon er å skape et sted som minner om det danske kunstmuseet Louisiana utenfor København.

– Det er vårt store forbilde! Vi vil gjerne ha utstillinger av høy kvalitet, og at man skal få en helhetlig opplevelse når man kommer hit.

Elenor er selv kunstner, og driver også Galleri Elenor på Majorstuen i Oslo. I dag produserer hun egne arbeider samtidig som hun drifter de to galleriene sammen med Åsmund. Han er anleggsgartner, og har spesialisert seg på japansk-inspirerte hager.

En drøm om å skape et åpent hjem fylt med kunst og inspirerende opplevelser er blitt til Hole ArtCenter ved Tyrifjorden. Du er velkommen på besøk.

Visjon. Paret traff hverandre for 15 år siden. Før det hadde Elenor bodd og jobbet i New York, London og Barcelona. Da hun flyttet inn til Åsmund på hans småbruk i Hole, rett ved siden av der kunstsenteret ligger i dag, var det flere som stusset. For ville den urbane kunstnerjenta trives på landet? Jo da, for paret ble sittende oppe og pratet langt på natt. Om et felles mål. De diskuterte visjoner og planla. I flere år. De laget modeller av drømmestedet som de hadde stående på stuebordet. Så når dørene nå står åpne for deg og meg, står de åpne inn til deres felles drøm.

De har finansiert alt sammen med et «kjempelån i banken». – Vi kastet oss ut på dypt vann, og har tatt konsekvensene av det vi har gjort. Det er hardt arbeid og lange dager. Vi jobber nesten hele tiden, forteller de.

Rike på opplevelser. – Selv om det til tider er vanskelig økonomisk, finner vi mer enn nok inspirasjon underveis til å videreutvikle kunstsenteret. På sikt skal det bli en bærekraftig virksomhet. Et gode er at vi alltid har fantastisk kunst på veggene våre, smiler Elenor. – Og tenk på alle menneskene vi møter, og alle opplevelsene! Det er en stor bonus, som motiverer oss til å drive videre, sier Åsmund.

Huset, som er støpt i betong, har store, rektangulære rom. Da Åsmund var liten, drømte han om et hus med plass til store selskaper med hundre gjester. Elenor drømte om plass til kunst. Huset har kapasitet til både selskaper og kunst i dag.

Funksjonelt. – Vi ville ha mye veggplass til all kunsten, mens arkitektene aller helst ville ha mange vinduer. Løsningen ble store vindusflater ut mot Tyri-

fjorden og mange rene veggflater i resten av huset. Funksjonalisme er viktig for meg, sier Elenor. I underetasjen har hun sitt eget arbeidsrom; et atelier der hun ofte holder workshops for skolebarn og teambuilding for næringslivet. Åsmund holder på ute. Der er han i gang med en japansk hage, som en gang skal ramme inn og integrere kunstsenteret med fjellet, fjorden og horisontlinjene.

– Vi vil at man skal være på kunstutstilling med en gang man svinger inn på eiendommen. Jeg ser for meg en stor hage med moderne lysdesign, skulpturer, elveløp, vannspeil og tehus.

Kjøp en stein. For å få det til involverer de alle som ønsker å bidra. Det gjør du ved å kjøpe en håndplukket stein fra Tyrifjorden med japansk kalligrafi. Eller et hull i veggen. Prisen? Det er hva du selv ønsker å donere til prosjektet. – På

den måten involverer vi folk i planen. Og skaper forventninger, sier han. Foreløpig har 195 entusiastiske privatpersoner donert nesten 150 000 kroner til sammen.

På privaten. Når de vil trekke seg tilbake, går de inn i gardenene. Det er det helt privat, og der slapper de av. En gang i året reiser de langt, langt bort, til helt øde steder. For hjemme har de aldri en hel fridag.

– Vi er jo litt stolte av det vi har fått til. Det kan være tunge tak, men vi har ikke tenkt å gi oss. Vi kjenner at noe ligger i luften nå i 2010. Og det er godt å merke!